

युद्धार्थं रावणः प्राप्तो युद्धं तस्य प्रदीयतां ॥ निर्जितोस्मीति वा ब्रूहि पक्षमेकतरं कुरु ॥ ८ ॥ तस्य तद्वचनाद्रक्षः सूर्यस्यांतिकमागमत् ॥ पिंगलं दंडि
नं चैव पश्यते द्वारपालकौ ॥ ९ ॥ ताभ्यामाख्यायतत्सर्वं रावणस्य विनिश्चयं ॥ तूष्णीमास्ते प्रहस्तस्तु तत्र ते जौंशुर्दीपितः ॥ १० ॥ दंडीगतो रवेः पा
र्श्वे प्रणम्याख्यातवान् न वे ॥ श्रुत्वा तु सूर्यस्तद्वत्तदंडिनो रावणस्य ह ॥ ११ ॥ उवाच वचनं धीमान् बुद्धिपूर्वक्षपापहः ॥ गच्छ दंडि जयस्वैनं निर्जि
तोस्मीति वा वद ॥ १२ ॥ यत्तेऽभिकांक्षितं कार्षीः कंचित्कालं क्षपाचरं ॥ सगत्वा वचनात्तस्य राक्षसस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ कथयामास तत्सर्वं सूर्यो
क्तवचनं तदा ॥ स श्रुत्वा वचनं तस्य दंडिनो राक्षसेश्वरः ॥ घोषयित्वा जगामाथ स्वजयं राक्षसाधिपः ॥ १४ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० सर्गः ॥ २ ॥
अथ संविं त्यलंकेशः सोमलोकं जगाम ह ॥ मेरुशृंगवरे रम्ये रजनीमुष्यवीर्यवान् ॥ १ ॥ अथस्यंदनमारूढो दिव्यस्रगनुलेपनः ॥ अप्सरोगणमु
ख्येन सेव्यमानस्तु गच्छति ॥ २ ॥ रतिश्रांतोऽप्सरोऽकेषु चुंबितः स विबुध्यते ॥ दृष्टुं पुरुषस्तेन दृष्ट्वा कौतूहलान्वितः ॥ ३ ॥ अथापश्यदृषितं त्रदृष्ट्वा
चैव मुवाच तं ॥ स्वागतं तव देवर्षेः कालेनैवागतोऽसि ॥ ४ ॥ कोयं स्यंदनमारूढोऽप्यप्सरो गणसेवितः ॥ निर्लज्ज इव संयाति भयस्थानं न विंदति
॥ ५ ॥ रावणेनैव मुक्तस्तु पर्वतो वाक्यमब्रवीत् ॥ शृणु वत्स यथा तत्त्वं वक्ष्ये चाहं महामते ॥ ६ ॥ अनेन निर्जिता लोका ब्रह्मा चैवाभितोषितः ॥ एष ग
च्छति मोक्षाय सुसुखं स्थानमुत्तमं ॥ ७ ॥ तपसानिर्जिताय दृढवताराक्षसाधिप ॥ प्रयाति पुण्यरुत्तद्वत्सोमं पीत्वानसंशयः ॥ ८ ॥ त्वं तुराक्षसशा
दूलशूरः सत्यपराक्रमः ॥ नैवेदशेषुकुड्यंति बलिनो धर्मचारिषु ॥ ९ ॥ अथापश्यद्रथवरं महाकायं महौजसं ॥ जाज्वल्यमानं वपुषा गीतवादि
त्रनिःस्वनैः ॥ १० ॥ केषु गच्छति देवर्षेऽजमानो महाद्युतिः ॥ किन्नरैश्च प्रगायद्भिर्नृत्यद्भिश्च मनोरमं ॥ ११ ॥ श्रुत्वा चैनमुवाचाथ पर्वतो मुनिस
त्तमः ॥ एष शूरो रणोद्योद्दासं ग्रामेष्वनिवर्तकः ॥ १२ ॥